

Białystok, 22.06.2018 r.

RIO.II-025-15/18

Burmistrz Czarnej Białostockiej
ul. Torowa 14A
16-020 Czarna Białostocka

W związku z otrzymaniem wniosku z dnia 29 maja 2018 r. (wpłynął do tut. Izby w dniu 1 czerwca 2018 r.) o udzielenie wyjaśnienia w zakresie stosowania art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym do zobowiązań podatkowych wynikających z deklaracji podatkowych, uprzejmie wyjaśniam.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1821), opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna. Podstawę opodatkowania podatkiem leśnym stanowi powierzchnia lasu, wyrażona w hektarach, wynikająca z ewidencji gruntów i budynków, a wysokość podatku leśnego uzależniona została od średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa. Jak stanowi bowiem art. 4 ustawy, podatek leśny od 1 hektara lasu za rok podatkowy wynosi równowartość pieniężną 0,220 m³ drewna, obliczaną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy. Średnią cenę sprzedaży drewna ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału. Do ceny tej nie wlicza się kwoty podatku od towarów i usług. Ponadto rada gminy może obniżyć kwotę stanowiącą średnią cenę sprzedaży drewna przyjmowaną jako podstawa obliczania podatku leśnego na obszarze gminy.

Zasady zaokrąglania zobowiązań podatkowych wynikają z postanowień art. 63 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r. poz. 800, ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Skoro wyliczona w deklaracji kwota zobowiązania podatkowego z tytułu podatku leśnego za 2017 rok wynosi (przed zaokrągleniem) 0,52 zł, to zgodnie z postanowieniami art. 63 Ordynacji podatkowej, podlega ona zaokrągleniu w ten sposób, że podwyższa się ją do 1 zł.

Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 3a, nie wszczyna się postępowania, a postępowanie wszczęte umarza, jeżeli wysokość zobowiązania podatkowego na dany rok podatkowy nie przekraczałaby, określonych na dzień 1 stycznia roku podatkowego, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481). Kwota ta w 2017 roku wynosiła 6,80 zł. W takim przypadku decyzję umarzającą postępowanie pozostawia się w aktach sprawy, a organ jest nią związany od chwili wydania.

W odniesieniu do zobowiązań wynikających ze złożonych deklaracji podatkowych wskazać należy, że powyższy przepis pozostaje bez wpływu na istnienie obowiązku złożenia deklaracji na podatek leśny, nawet w sytuacji, gdy kwota podatku wyniesie 1 zł. Ma on bowiem na celu wyłączenie konieczności prowadzenia postępowań, kończących się wydaniem decyzji ustalających niskie kwoty zobowiązania podatkowego, nie dotyczy zaś bezpośrednio samoobliczenia podatku. Gmina była zatem zobowiązana do złożenia deklaracji na podatek leśny za 2017 r. i wykazania podatku w kwocie 1 zł oraz uiszczenia tego podatku.

Postanowienia art. 6 ust. 3a znajdują jedynie zastosowanie w sytuacji, gdy organ podatkowy miałby wydać decyzję określającą zobowiązanie podatkowe, które nie przekroczyłoby określonych na dzień 1 stycznia roku podatkowego, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego. W tym przypadku również nie wszczyna się postępowania, a postępowanie wszczęte należy umorzyć.

Tutejsza Izba podziela zatem pogląd wyrażony w piśmie Wnioskodawcy.

Jednocześnie podkreślić trzeba, że regionalna izba obrachunkowa nie jest organem właściwym do rozpatrywania indywidualnych sytuacji podatkowych. Przedstawione poglądy nie mają charakteru wiążącego i mogą one być jedynie pomocniczo wykorzystywane przez organy zobowiązane do rozstrzygania konkretnych stanów faktycznych. Wydawanie indywidualnych interpretacji prawa podatkowego odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r. poz. 800, ze zm.).

ZASTĘPCA PRZEDSIĘDZĄCEGO
Regionalnej Izby Obrachunkowej
[Podpis]
Dariusz Kenczyński

CZŁONEK KOLEGIUM
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Białymstoku

[Podpis]
mgr Katarzyna Gawrońska